

Naar de hemel

WINDMOLENS / Steeds hoger als enige oplossing? Zonder subsidie werken ze niet.

Natuurlijk, wind is gratis en voor niks. Daarmee is de luchtstroming tussen verschillende drukgebieden in de aardse atmosfeer echter niet automatisch een geschikte energiebron. Zo heeft wind een lage energiedichtheid. U zou het niet zeggen als uw paraplu weer eens openklapt, maar fysisch gezien zit er niet veel energie in wind.

Dat is de reden dat er veel molens en dus een aanzienlijk landoppervlak nodig zijn om wind om te zetten in stroom.

Daar komt bij dat het zelfs in Nederland hoogstens 25 procent van het jaar genoeg waait om een moderne windturbine elektriciteit te laten produceren.

Omdat aan windenergie deze inherente nadelen kleven, is subsidie, andere ondersteuning (aantrekkelijke terugleververgoedingen) of een voorkeursbehandeling nodig. Windmolens kunnen niet en misschien zelfs wel de

rest van deze eeuw niet op eigen kracht concurreren met fossiele energiebronnen (of een kerncentrale). Afhankelijk van hoe er wordt gerekend en de politieke visie van de rekenaars is windstroom de helft tot twee maal zo duur als fossiel.

En daarbij mag u nog wat kosten optellen. In de prijs is niet verrekend dat wanneer het aandeel van wind een bepaalde drempel overschrijdt, er opslag van elektriciteit nodig is, in de vorm van accu's of stuwmeren. Daarnaast zouden de opwekkingskosten van stroom wanneer de wind niet genoeg waait (in Nederland 75 procent van het jaar), eigenlijk ook moeten worden toegekend aan windmolens.

Er is maar één reden dat Nederland, net als eerder Duitsland en Denemarken, wordt volgeplempt met windmolens. Dat is omdat vanuit groene hoek met grote vasthoudendheid wordt gesuggereerd dat zonder windmolens (en zonnecellen) de wereld naar de gallemiezen gaat.

En dus mogen de windmolens behoorlijk wat extra kosten. Minister Henk Kamp (VVD) heeft flink wat subsidie uitgetrokken voor het Energieakkoord, een overeenkomst die (buiten het parlement om) is gesloten tussen belangengroepen. Volgens de voorstanders gaat het 'slechts' om een paar miljard, maar er zijn schattingen dat de nettokosten (met aftrek van de baten) voor windmolens oplopen tot 55 miljard euro.

Het behoeft geen betoog dat die hoorn van overvloed een corrumperende werking heeft. Zo is er een omgekeerd Robin Hood-effect: geld vloeit van de relatief arme belastingbetaler naar de vermogende belegger in windmolenparken. Ook zijn er grondbezitters die molens slopen en door een nieuwe vervangen, alleen om van subsidie te profiteren.

De windmolenbouwers, verenigd in de Nederlandse Wind-Energie Associatie, vinden de kritiek op de subsidies vanzelf-

sprekend niet leuk. En dus hebben ze na lang beraad een oplossing, zo melden ze verheugd in hun kersverse visie op 2030. De windmolens moeten hoger, dan worden ze efficiënter en kunnen ze wellicht zonder subsidie. Een onderzoeker van het Energieonderzoek Centrum Nederland in Petten had het in het AD over 300 meter op land en 350 meter op zee. Ter vergelijking: nu nog zijn windmolens maximaal 200 meter – hoger trouwens dan de Euromast (185 meter).

Los van esthetiek, omhoog is een doodlopende weg. Terwijl andere stroombronnen legio technologische verbeteringen kennen (thorium, efficiëntere zonnecellen, tweede generatie bioalcohol), is het deuntje van de molenbouwers al vele decennia hetzelfde: hoger, hoger, hoger. **Simon Rozendaal**

Remko de Wae/ANP